

jo ikke fået den lov og de ting, hvis ikke der var grebet ind på statsligt plan – oven i købet på statsligt plan – og blevet lavet en lovgivning, fordi man netop lokalt ikke kunne komme ud af de modsætninger og de lokale diskussioner, som har blokeret for at få lavet de nødvendige indgreb i Tøndermarsken.

Det betyder ikke, at man har løst alle problemerne. Der er jo stadig konflikter, men det, der sker nu, det, der næsten ikke kan undgå at ske, er en tilbagerulning og dermed også en forringelse på det område.

Til sidst omkring klapning: Jeg kan kun sige, at hvis vi kigger på, hvordan diskussionen har været omkring klapning indtil nu, har det jo været sådan, at vi har kommuner med havne, som gerne vil have lov til at klappe billigst muligt og tættest på. Så har vi haft amter, som har haft lidt forskellig praksis osv. – og det kan nogle have været sure over – men som alligevel har været mere restriktive end langt de fleste kommuner.

Nu lægger man det så ud til kommunerne. Så må ministeren og ordførerne for regeringspartierne jo acceptere, at vi, nogle af os, tænker: Mon det så ikke går i retning af det, kommunerne har ønsket i årevis, når de nu får bemyndigelsen? Eller hvordan vil man sikre, at det ikke går, som kommunerne har ønsket i årevis, at det blev lettere at klappe, og at det vil ske tættere på havnene, end det gør i dag?

Jeg vil slutte den diskussion om klapning ved at kvittere for Det Konservative Folkepartis ordførers melding om, at vi kigger nærmere på det under udvalgsarbejdet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Der kan da være meget grund til at lægge megen vægt på debatten om klapning, for det var jo åbenbart den indrømmelse, som oppositionen fik i dag fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti. Så skulle det være det, der fik en til at sige, at man virkelig har at gøre med nogle regeringspartier og et støtteparti, som er meget åbne over for at indgå forlig med oppositionen.

Kl. 19.15

Jeg skal jo ikke drage nogen konklusioner på vegne af det, det må Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre selvfølgelig selv gøre, jeg vil bare bemærke, at da vi så kom til det med vandløbene her, så var der i hvert fald ikke noget at

komme efter på trods af, at man vel godt kunne finde nogle saglige argumenter for, at man her kunne fravige princippet om, at alting enten skal være hos kommunerne eller hos staten, fordi her tyder alt på, at det ville være mere enkelt omkring regionen.

Jeg skal ikke tilføje noget og forlænge debatten yderligere, men bare sige, at jeg er helt enig i de bemærkninger, der har været om, at det ikke virker som den mest fornuftige, rationelle løsning på problemer omkring vandløbene at smide det over i kommunerne, efter man har lavet den her nye struktur omkring regionerne.

Om klapningen vil jeg bare sige, at jeg der ikke har noget at tilføje på det saglige område, men jeg lykønsker Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre med, at her er opnået et resultat. Det synes jeg man skal være glade for, så har dagen ikke været spildt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og vi går så til miljøministeren.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg må lige tage afstand fra den sidste udlægning, for den er simpelt hen ikke rigtig. Der er givet en række invitationer i dag fra regeringspartierne og fra Dansk Folkeparti, men det kræver naturligvis, at oppositionens partier kommer med nogle konkrete forslag, nogle konkrete bud. Jeg har ikke hørt hr. Per Clausen og Enhedslisten komme med nogen, men der er dog kommet visse tilkendegivelser fra en række af de andre partier, og dem kan vi så arbejde videre med i den fortsatte behandling af de forslag, vi har haft til behandling i dag.

Egentlig vil jeg gerne takke de øvrige ordførere for konstruktive bemærkninger, det havde jeg sådan tænkt mig, og så er jeg så alligevel blevet lidt i tvivl lige her omkring det her lovforslag, for jeg synes måske også den megen plads, som spørgsmålet om klapning har fået, er et eksempel på, at arten homo politicus – især når det er oppositionspolitikere – altså har en evne til at konstruere flere problemer og flere bekymringer end de fleste almindelige mennesker.

På klappingsområdet taler vi om 7-8 årsværk. Det er altså ikke den største del af kommunalreformens. Jeg tror ikke, jeg afslører nogen stor hemmelighed ved at sige det. Og for min skyld kan vi fint diskutere, om det ligger lige så godt et andet sted. Jeg vil dog gøre opmærksom på, når hr. Martin Lidegaard er så bekymret for mil-